

ՆՎԻՐՎՈՒՄ Է ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԳԱՀԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԵՐՐՈՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻՆ

«ԽՈՍՏԱՆԱՄ ԵՎ ՈՒՏԵՄ»

«Քանզի հասել է թո լույսը,
և Տիրոջ փառքը քեզ վրա է ծագելու»:
(Եսայի Կ 1)

Ամենակալ Աստծո անհուն ողորմությամբ երեք տարի առաջ Հայաստանյայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու ընդհանրական Հայրապետության գահին բազմեց մի Հովվապետ, Ով ժամանակի այս հապվածում կոչված է այնպիսի առաքելության, որով պայմանավորված է Հայոց Եկեղեցու գալիքը:

Այս նոր՝ երրորդ հազարամյակը մարդկության, մասնավորաբար ազգերի ու ժողովուրդների համար մի ազատ ասպարեզ է, ուր մուտք գործող ամեն ոք նախևառաջ ինքն իր համար պետք է պարզի, թե արդյոք հավատարի՞մ է մնում իր կերպին, թե՛ ոչ, որով էլ երրորդ հազարամյակում պիտի ճամփորդի կամ իբրև անդեմ ու անդիմազի՞ծ մի ճամփորդ, կամ էլ՝ իր ուրույն, դարավոր ու հարազատ կերպի մեջ:

Անշուշտ, երբ ընտրությունը հանգում է առաջին տարբերակին, ապա այդպիսի ճանապարհորդի ուղին հարթ է ու ընդարձակ, առատ ուրախությամբ, հաճույքներով ու վայելքներով, որը, սակայն, «դեպի կորուստ է տանում» (Մատթ. Է 13): Իսկ երկրորդի պարագային՝ ճանապարհը նեղ է ու փշուր, լեցուն արգելքներով, փորձություններով, տառապանքներով ու կորուստներով, և որը, այդուհանդերձ, «տանում է դեպի կյանք» (Մատթ. Է 14):

Ահավասիկ երկու ճանապարհ. մեկը՝ մահվան և խավարի, մյուսը՝ կյանքի ու լույսի: Ծանապարհներ, որոնց ընտրության առջև կանգնում են ինչպես անհատներ, այնպես և հավաքական անհատականություններ՝ ազգեր: Արդ, եթե անհատի պարագային ընտրությունը կախված է տվյալ անձից, ապա ազգերի դեպքում՝ նրանց առաջնորդներից, թե՛ հոգևոր և թե՛ աշխարհիկ:

Գոհաբանություն և փառաբանություն Ամենախնամ Տիրոջը, որ հայոց ազգը, Եկեղեցին Հայաստանյայց, հանձին իր հոգևոր առաջնորդ, Եպիսկոպոսապետ Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի, տակավին նոր հազարամյակի սեմին, նախապատվությունը տվեց կյանքի ու լույսի ճանապարհին, որը նեղ է ու փշուր, լեցուն արգելքներով, փորձություններով, տառապանքներով ու կորուստներով...: Նախապատվությունը տրվեց այս ճանապարհին, քանի որ Ամենայն Հայոց Հայրապետը ոգու մարդ է, քաջարի, իմաստուն ու խորագետ: Քանզի Նորին Սրբությունը խորապես ու աներկբա հավատում է, որ Բանն Աստծո խոսքը (Մատթ. Է 14) անսուր է, և երբ Իր հովվապետական առաջնորդության ու խնամքին հանձնված հայոց փոքր ածուին ուղղավորի այդ ճանապարհով, ապա Եկեղեցին Հայաստանյայց իսկապես կարժանանա այն պարգևներին ու պսակներին, որոն-

ցով պարզևաբարումն ու պսակումը դարեր առաջ Տեր Ասրվամ փեսիկներով հայրենեց աստվածահաճո մեր սուրբ Լախնյաց:

Յնծա՛ր և ուրախ լեր, Եկեղեցի Հայոց, որովհետև Տերը քեզ հեղ է, և Ասրվամ Ինքն է Իր ընտրյալ ու Օծյալ Հովվապետի միջոցով քեզ առաջնորդում դեպի Ավետյաց երկիր, դեպի դալար վայրեր և հանդարտ ջրեր: Խնդա՛ր և ուրախ լեր, դուստր Վերին Սիոնի, «բանգի հասել է քո լույսը, և Տիրոջ փառքը քեզ վրա է ծագելու» (Շաայի Կ 1):

Տիրոջ անսահման ողորմությամբ Լուսավորչի գահին է բազմել մի Հայրապետ, Ով գիշերուզոր խորհում ու գործում է ի պայծառություն և անսասանություն Առաքելական մեր Մայր Եկեղեցու, իսկ մենք, որ կոչված ենք լինելու մեր հոգևոր Հոր զինակիցները, մի խավարապար անկյուն ու խավարակալ հոգի ենք փնտրում և բամբասանքով մեր հոգին սպանում: Եկեղեցու Քահանայապետը եկեղեցաշինություն է ծավալում, իսկ մենք մեր գայթակղիչ վարքով և անարարությունամբ խաբիլում ու կործանում ենք «զհաւարոցն շինուածն»:

Ազգիս Վեհափառ Հայրն Իր հորդորներով ու կանչով մեր Մայր Եկեղեցու հոգևոր Կաճառի լուսե կամարների ներքո ժողովում է ուսումնալսելիք և հավաքավոր պապականի հայրորդյաց, իսկ մենք մեր անխոհեմ խոսքով եկեղեցիներից ի բաց ենք հալածում հոգով սովալույկներին: Մեկը կառուցում է, մյուսը՝ քանդում, մեկը լույս ու հույս, սեր ու խնամք է սփռում, մյուսը՝ խավար ու հուսահատություն, արելություն ու անարարություն...

Իսկ հանուրց հայության Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնից Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրը հորդորական ձայնում է ի լուր ամենքի, մանավանդ ի լուր հոգևոր սպասավորների՝ «Եկայք շինեսցուք...» և եկեք կառուցենք մեր ժողովրդի հոգեշենքը, որպեսզի երրորդ հազարամյակում ազգս հայոց, Եկեղեցին Հայաստանյայց իր ուրույն, դարավոր ու հարազատ կերպին հավաքարիմ այլևս հաղթական շարունակի իր երթը դեպի Երկնքի Արքայություն:

Արդ, որպես արձագանք մեր Հայրապետի «Եկայք շինեսցուք»-ի, եկեք փշրենք մեր սրբի սառնագույն անզգամությունը, հպարտությունը, վանենք մեզանից անհնազանդությունն ու անարարությունը և խոնարհությամբ ու սիրով լծվենք հավաքակերպման մերօրյա կենաց ու մահու, մեր վաղվա օրը, գալիքը հարթող սուրբ առաքելությանը, քանի որ ժամանակի այս հարվածում Աստված կամոք Հայրապետ է օծվել այն Անձը, Ով ի գորու է Իր ծաղկյալ գավազանով ի մեջ Եկեղեցվույս հրաշագործելու: Սակայն ազգային-եկեղեցական մեր կյանքի ջրջադարձային ու վճռորոշ ժամանակահատվածում Ամենայն Հայոց խոհեմազարդ ու իմաստուն Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Գարեգին Բ Վեհափառ Հայրապետը կարիք ունի նվիրյալ ու անձնագոհ զինակիցների, որպեսզի, ինչպես Ահարոնն ու Ովրը Մովսեսի (Ելք ԺԷ 12), այնպես էլ նրանք ներկա շինարար ու մեծագործ 132-րդ Կաթողիկոսի ձեռքերը բռնեն ու բարձր պահեն:

Միայն այսպես մենք հավաքարիմ կմնանք մեր հարազատ կերպին, միայն այսպես մենք կարող ենք հաղթահարել ամեն արգելք ու փորձություն, զերծ մնալ կորստից ու փառապանքից, միայն այսպես կարող ենք երրորդ հազարամյակի ազատ աստարեզում մեր լույս հավաքը, մեր սրբազան ավանդություններն ու ավանդությունները, մեր ազգային արժեքներն ու աստվածընծա հայրենին պահպանել:

Վեհափառ Հայրապետն Իր իմաստությամբ ու խորագիտությամբ, հավաքարիմ ազգի դարավոր փորձառությանը, դանդաղ է շփապում, որպեսզի այն, ինչ Նա արարում ու կեր-

փութ է, լինի մնայուն: Հաճախ թվում է, թե որևէ բան ուշացնում է, սակայն հետո կենսագործում է հենց ժամանակին:

Արդ, սթափվենք, եղբայրներ, և շտապենք մեր բոլորանվեր ծառայությամբ մասնակից լինելու Նորին Սրբության հավատագործությանը, որպեսզի չլինի այնպես, որ Տերը գուցե երբևէ մեզ էլ չհնայի:

Թող Երկնավոր Տերը հավիտյանս ծաղկուն պահի մեր Հովվապետի գավազանը և ի բարին կատարի Նրա աստվածահաճո բոլոր մտադրացումներն ու ձեռաց գործերը:

Թող հավիտյան շնորհագարդ լինի Նորին Սրբության օծյալ Սուրբ Աջը, որպեսզի ազգովին միշտ վայելենք Հայրապետական հոգեկոթող օրհնությունը:

Թող Ամենակեցույց Տեր Աստված մեր հոգևոր Հորը շնորհի կենաց արևշատ օրեր, երկար փարիներ, որպեսզի վճռական այս ժամանակահատվածում Նորին Սրբությունը կարող լինի իր հաղթական ավարտին հասցնելու աստվածահաճո այն առաքելությունը, որն սկզբնավորվեց երեք փարի առաջ, երբ ոգու մարդ, քաջարի, իմաստուն ու խորագետ Անձը՝ Սրբություն Սրբոց Մայր Տաճարի Ավագ Խորանում Սուրբ Մեղանի առջև ուխտեց. «...Խոստանամ եւ ուխտեմ... առաջնորդել ազգիս Հայոց ըստ ուղղափառ վարդապետութեան Քրիստոսական կրօնից, ըստ մերոյս Եկեղեցւոյ դասնութեան եւ ըստ Հայրապետական կարգաց ու կանոնաց աստուածաշարութեան, անստերիւր եւ անխտրոր ընթանալով յամենայնի ընդ լուսաշաւիղ հետս գնացից արժանաժառանգ յաջորդաց սրբոց առաքելոցն Թադեոսի եւ Բարթողիմէոսի եւ սրբոյ իորն մերոյ Գրիգորի երկրորդ Լուսաւորչի զգուշաւոր պահպանութեամբ իրաւանց Մայր Աթոռոյս Հայաստանեայցս»:

Տ. ԱՍՈՂԻԿ ՔԱՎԱՆԱ ԿԱՐԱԴԵՏՅԱՆ